

<sup>9</sup> Αδελφοί, Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. <sup>10</sup> Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπεται πῶς ἐποικοδομεῖ· <sup>11</sup> θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. <sup>12</sup> εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, <sup>13</sup> ἕκαστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. <sup>14</sup> εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπικοδομήσει, μισθὸν λήψεται· <sup>15</sup> εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. <sup>16</sup> Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; <sup>17</sup> εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

### ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, εμεῖς εἴμαστε συνεργάτες στην υπηρεσία του Θεοῦ κι εσεῖς το χωράφι του Θεοῦ, το οικοδόμημα του Θεοῦ. Σύμφωνα με το ειδικό χάρισμα που μου ἔδωσε ο Θεός, ὡς ἐμπειροσ ἀρχιμάστορας, ἔβαλα ἐγὼ τὸ θεμέλιο. Ἄλλος τώρα χτίζει πάνω σ' αὐτό. Ο καθένας ὁμως ἀσ προσέχει πὼς χτίζει. Γιατί κανένας δεν μπορεί να βάλει ἄλλο θεμέλιο ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ που ὑπάρχει καὶ που εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τώρα, ἀν κάποιος χτίζει πάνω σ' αὐτὸ τὸ θεμέλιο με χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πολύτιμα πετράδια, με ξυλεία, χορτάρι ἢ ἄχυρο, ἡ δουλειά του καθενὸς θα φανεῖ· θα τὴ φέρει στο φῶς ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Γιατί ἡ ἡμέρα αὐτή θα φανερωθεῖ με τρόπο πύρινο, καὶ ἡ ποιότητα του ἔργου καθενὸς θα δοκιμαστεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά. Ἀν τὸ ἔργο που ἔχτισε κάποιος ἀντέξει, αὐτὸς θα λάβει μισθὸ· ἀν ὁμως τὸ ἔργο του καταστραφεῖ ἀπὸ τὴ φωτιά, αὐτὸς θα χάσει τὴν ἀμοιβή του· ὁ ἴδιος ὁμως θα σωθεῖ, ὅπως ἕνας που περνάει μέσα ἀπὸ τὶς φλόγες. Δεν ξέρετε πὼς εἰστε ναὸς τοῦ Θεοῦ κι ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ κατοικεῖ ἀνάμεσα σας; Ἀν κάποιος, λοιπὸν, με τὶς διαιρέσεις καταστρέφει τὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν θα τὸν ἀφανίσει ὁ Θεός. Γιατί ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, κι ὁ ναὸς αὐτὸς εἰστε εσεῖς.

*«Ἡ καθαρὴ συνείδηση εἶναι ἀληθινὸς δάσκαλος, ὁποῖος ὑπακούει σε αὐτὴν δεν σκοντάφτει.»*

**Ὅσιος Θαλάσσιος ὁ Ἀφρικάνος**

## ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

### ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΙΘΕΜΑ

*Κυριακὴ Θ' Ματθαίου (Ὁ Κύριος περιπατεῖ ἐπὶ τῆς θαλάσσης)*

*Ἀνακομιδὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρα Στεφάνου*



*«...Καὶ ὅσον βίον ἔχομεν, ἀδελφία καὶ ἀδελφές μου, ἐδῶ εἰς τὴν γῆν θέλει ἀπομείνει· μονάχα ὅση ἐλεημοσύνη ἐδώσατε, αὐτὸ θέλετε ἔχει βοήθειαν εἰς τὴν ψυχὴν σας· καὶ ὅτι ἐδώσατε τῶν πτωχῶν δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ θέλετε νὰ λάβετε τὸ ἕνα ἑκατὸν παρὰ τοῦ Χριστοῦ...»*

**Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός**

<sup>22</sup> Τω καιρῷ ἐκεῖνω, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. <sup>23</sup> καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. <sup>24</sup> τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. <sup>25</sup> τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. <sup>26</sup> καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἔστι, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν. <sup>27</sup> εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. <sup>28</sup> ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἔλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. <sup>29</sup> ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἔλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. <sup>30</sup> βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. <sup>31</sup> εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; <sup>32</sup> καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. <sup>33</sup> οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. <sup>34</sup> Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

*«Για ποιο λόγο δημιουργήθηκε ο άνθρωπος; Για να βλέπει τα έργα του Θεού και μέσω αυτών να γνωρίσει τον Θεό και να τον δοξάσει που τα δημιουργήσε για χάρη του ανθρώπου. Ο νους που ελκύει την αγάπη του Θεού, είναι αόρατο αγαθό που το χαρίζει ο Θεός στους άξιους για την διαγωγή τους που την κυβερνά η χρηστότητα.»*

**Μέγας Αντόνιος**

*«Επειδή η γνώση “φουσκώνει”, ενώ η αγάπη οικοδομεί (Α΄ Κορ. 8,2), ένωσε με τη γνώση την αγάπη και θα είσαι ταπεινός και πνευματικός οικοδόμος, που θα οικοδομείς και τον εαυτό σου και όλους εκείνους που σε πλησιάζουν.»*

**Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής**

Εκείνο τον καιρό, ο Ιησούς υποχρέωσε τους μαθητές του να μπουν στο καΐκι και να πάνε να τον περιμένουν στην απέναντι όχθη, ωστόσο αυτός διαλύσει τα πλήθη. Αφού τους διέλυσε, ανέβηκε μόνος του στο βουνό να προσευχηθεί. Όταν βράδιασε ήταν μόνος του εκεί. Στο μεταξύ το καΐκι βρισκόταν κιόλας στη μέση της λίμνης και το παίδευαν τα κύματα, γιατί ήταν αντίθετος ο άνεμος. Κατά τα ξημερώματα, ήρθε ο Ιησούς κοντά τους περπατώντας πάνω στη λίμνη. Οι μαθητές, όταν τον είδαν να περπατάει πάνω στη λίμνη, τρόμαξαν· έλεγαν πως είναι φάντασμα κι έβαλαν τις φωνές από τον φόβο τους. Αμέσως όμως ο Ιησούς τους μίλησε και τους είπε: «Θάρρος! Εγώ είμαι μη φοβάστε». Ο Πέτρος του αποκρίθηκε: «Κύριε, αν είσαι εσύ, δώσε μου εντολή να έρθω κοντά σου περπατώντας στα νερά». Κι εκείνος του είπε: «Ελα». Κατέβηκε τότε από το πλοίο ο Πέτρος κι άρχισε να περπατάει πάνω στα νερά για να πάει στον Ιησού. Βλέποντας όμως τον ισχυρό άνεμο φοβήθηκε, κι άρχισε να καταποντίζεται· έβαλε τότε τις φωνές: «Κύριε, σώσε με!» Αμέσως ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον έπιασε και του λέει: «Ολιγόπιστε, γιατί σε κυρίεψε η αμφιβολία;» Και μόλις ανέβηκαν στο καΐκι κόπασε ο άνεμος. Τότε όσοι ήταν στο καΐκι ήρθαν και τον προσκύνησαν λέγοντας: «Αληθινά, είσαι ο Υιός του Θεού!» Αφού διασχίσανε τη λίμνη, ήρθαν στην περιοχή της Γεννησαρέτ.

*«Η προσευχή είναι βοηθός στη ζωή μας συνομιλία με τον Θεό, λησμοσύνη των γήινων πραγμάτων, άνοδος στον ουρανό. Δια της ευχής μεταφερόμαστε στο Θεό. Αν έχουμε συναίσθηση ότι προσευχόμενοι στεκόμαστε ενώπιον Του, θα προσευχηθούμε πράγματι χωρίς μετεωρισμό. Η προσευχή είναι ο ήλιος των νοερών οφθαλμών της ψυχής. Όπως ο ήλιος είναι το φως του σώματος, έτσι και η προσευχή είναι το φως της ψυχής... Η θεία προσευχή είναι αληθινά ουράνια πανοπλία και από μόνη της είναι δυνατόν να διαφυλάξει ασφαλώς αυτούς που έχουν παραδώσει των εαυτό τους στον Θεό... Η προσευχή είναι χορηγός της ζωής, υποθήκη υγείας, ελπιδοφόρο άνθος... Η προσευχή είναι σωτήριο φάρμακο, που εμποδίζει την διάπραξη αμαρτημάτων και γιατρεύει τα πλημμελήματα... »*

**Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως**